

Het wonder van de kerk...

Soms zijn de vragen in de catechismus net zo belangrijk als de antwoorden. Neem nou vraag 54: "Wat gelooft u van de heilige algemene Christelijke Kerk?" Die vraag is fenomenaal goed gesteld. Want stel dat de vraag had geluid: Wat zie je van de kerk van Christus? Dat zou een hele lastige vraag geweest zijn.

Maar dat is des te meer een reden om je te verbazen dat er na zoveel eeuwen van menselijk falen nog altijd een kerk is. Dat is alleen aan Christus te danken. Hij houdt Zijn kerk in stand. Het is een wonder op zich dat de Heere Zelf het bijltje er niet bij neer heeft gegooid. Met eerbied gezegd dat de Heere niet heeft gezegd "Van Mij hoeft het niet meer."

Als iemand kritiek mag oefenen op de Kerk, dan is de Koning het Zelf, maar Hij heeft Zijn kerk lief. Vergeet dat nooit meer, Jezus Christus heeft Zijn gemeente lief! En de Kerk is de Bruid van Christus. Op dat niveau moeten we spreken in deze leerdienst. Geloven is in dit verband door Gods ogen naar de kerk kijken. En dan wordt het ineens een stuk hoopvoller, omdat de Heere Zelf voor Zijn Kerk instaat.

Wat gelooft u van de heilige algemene Christelijke kerk? Dat is wel wat anders dan wanneer ik zou belijden, ik geloof in de kerk. Of wat nog erger is, ik geloof in ónze kerk. Als je op zoek gaat in de Bijbel naar het woordje kerk, dan kom je dat niet tegen. Maar het woordje kerk heeft wel een Bijbelse link. Het woordje kerk komt van het woordje *Kurios*. En *Kurios* betekent Heer. Dus als je kerk zegt, dan zeg je eigenlijk "wat bij de Heere hoort".

Christus verkiest en vergadert Zijn gemeente

"Dat de Zoon van God uit het hele menselijk geslacht Zich een gemeente heeft uitverkoren."

Dit is echt op Zijn Heidebergs, écht Bijbels. Dat de Zoon van God! Hij is het onderwerp. Het initiatief komt van Hem. Als wij deze zondag hadden moeten schrijven zouden we het precies omdraaien. Maar wat God doet, dat is welgedaan. En anders bestond er geen kerk. Dit noemt de Bijbel het wonder van de uitverkiezing. Dit is het wonder van Gods trouw. En daarom zal de kerk ook altijd blijven bestaan, tot op de laatste dag. Want Gods verkiezende liefde staat hier achter.

Als de uitverkiezing ter sprake komt in de Bijbel dan spreekt de Bijbel niet over 'ik'. Ben IK wel uitverkoren? Maar dan spreekt het over de gemeente. Denk aan Efeze 1:4. *Omdat HIJ ONS voor de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat WIJ heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.*

Gods uitverkiezing wordt gerealiseerd dwars door Zijn gemeente heen, maar ook dwars door het volk van Israël heen. Ik vraag niet naar Hem, maar Hij vraagt via Zijn gemeente naar ONS. Via Zijn gemeente vraagt Hij naar jou en zo kómt Hij tot jou. En zo vergadert de Zoon van God Zijn Kerk uit het hele menselijke geslacht. Zo realiseert de Heere Zijn uitverkiezing.

Het woord kerk valt niet in de Bijbel, maar als het over die groep gelovigen gaat, dan wordt er in de Bijbel een scala aan beelden gebruikt om die groep te typeren. Steeds weer anders. Maar je kan wel zeggen dat die groep met gelovigen in relatie staat met de 3-enige God. Wat hebben ze nog meer met elkaar gemeen? Ze zijn ergens uitgetrokken en ergens bijgevoegd.

En dan komen we bij dat bijzondere woord *gemeente*. Dat kom je heel vaak tegen in het Nieuwe Testament. In het Grieks staat er dan het woordje *ecclesia*. En dat betekent: je bent ergens uitgeroepen. Je hebt de stem van God opgevangen en dat heeft je in beweging gebracht. Dus het woordje gemeente betekent: je bent uit de wereld weggeroepen. De kerk moet je eigenlijk zoeken bij het begin van de mensheid, bij Adam. Waar God spreekt tot de mens, daar is de kerk.

Weet u waarom Israël er nog is? Weet u waarom de gemeente van Rehoboth nog bestaat? Dát is nou Gods verkiezende liefde. God roept Israël. En daar heeft Hij Zijn redenen voor. Redenen die Hij alleen weet. Eeuwenlang is God met Israël door de tijd heen gegaan. En Hij gaat nog steeds door met Israël. Dienaren van het Woord komen ook nu nog steeds naar je toe met dat gebed in hun hart: *Wij bidden u van Christuswege, laat je met God verzoenen!*

Paulus zegt tegen de Efeziërs, en laten we de lijn maar doortrekken. *"Jullie die de verschijning van de Heere Jezus hebt lief gekregen, beseft u wel hoe u tot geloof gekomen bent?"* God heeft jou verkoren, niet omdat jij gelooft, God heeft jou verkoren, opdat jij zult geloven!

Christus onderhoudt en bewaard Zijn gemeente

We weten niet wat we in de toekomst mee zullen maken. Wie had ooit gedacht dat de smartphone zo'n impact zou hebben op onze stille tijd? Wie had gedacht dat onze regering zo stelselmatig probeert onze gezinnen kapot te maken? Maar nou de troost. **Als je het eigendom bent van Christus, dan zal Hij jullie beschermen.**

Christus beschermt Zijn Kerk. In welke tijd dan ook. Kijk maar eens naar de kerk in China of Noord-Korea. Daar heb je de bewijzen van Zijn bescherming. *De poorten van de hel, heel het rijk van de duisternis met al zijn macht zal Mijn gemeente niet overweldigen!* En er worden wat aanvallen op de kerk uitgevoerd. Satan zit niet stil. Maar hij zal het nooit kunnen winnen. Dacht je dat Christus Zijn Bruid onbeschermd liet?

Hoe zou Christus Zijn kerk onderhouden? Dat doet Hij heel eenvoudig. Dan wijs ik even naar die Avondmaalstafel. Want dat onderhouden wordt daar beleefd. Natuurlijk ook door het Woord, maar aan Zijn tafel toch wel in het bijzonder. Als Hij ons Zijn vlees geeft te smaken. Als Hij ons Zijn bloed geeft te drinken. Daar onderhoudt Jezus Christus de Kerk die de Vader Hem gegeven heeft.

Christus geeft Zichzélft tot onderhouding van Zijn gemeente. Dat zegt Jezus ook in Johannes 6. *Gij hebt geen leven in uzelf. Maar wie Mijn vlees en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven.* En als je dat niet doet, dan staat er nog wat in Johannes 6. *Dan heb je geen leven in jezelf, maar dan ga je dood.* Dan ga je geestelijk dood. Dan ben je op je eigen manier bezig om jezelf te onderhouden. Er is maar een manier om de kerk te onderhouden. Dat doet Christus met Zijn eigen vlees en bloed. En zoals Elia onderhouden werd door de raven bij de beek Krith zo onderhoudt Christus Zijn Kerk. En dat zal Hij doen tot op de laatste dag.

Dat ik daarvan een levend lidmaat ben

De catechismus eindigt met een persoonlijke toepassing: **“Dat ik daarvan een levend lidmaat ben, en eeuwig zal blijven.”**

Je bent een levend lidmaat als je een schaap van Zijn kudde wil Zijn. En Christus' schapen hebben twee kenmerken, zo lees ik dat in Johannes 10. Ze hebben een oormerk en een voetmerk. Je herkent de levende schapen van de goede Herder aan het oormerk: ze **luisteren** naar Zijn stem, en aan het voetmerk: ze **volgen** Hem.

En wat is nou bijzondere aan die schouders van die Goede Herder? Er was eens een tijd dat je als schaap of als lammetje op Zijn schouders bent genomen. Toen Hij heel diep ging bukken om jou op Zijn schouders te nemen. En toen droeg Hij je verder op Zijn schouders, toen zag je het ineens zo diep: Hij is het die mij in bescherming neemt. Hij wil niet dat ik omkom in de wildernis van het leven.

En als je nou die rijkdom van Zijn dragen hebt mogen ervaren, dan wil je Hem volgen al de dagen van je leven. Dat is een kenmerk van een levend lid. En een levend lid van de gemeente leert altijd van zichzelf afdenken. Niet naar zichzelf toe, maar van zich af. Dan is de eerste vraag niet meer: wat doet de kerk voor mij? Of wat heb ik aan de kerk? Maar omgekeerd, wat heeft de gemeente aan mij? En wat mag ik voor de gemeente van Christus betekenen? Dat is een andere manier van denken. Dat is een omgekeerde denkrichting. Dat is nou bekering.

En het grote wonder is, dat je je liet vergaderen op de schouders van de Goede Herder. En op Zijn schouders begon je ineens te zingen. *“Een stroom van ongerechtigheden had de overhand op mij. Maar U verzoend, U zuivert mij.”* En *“Zalig die U hebt verkoren. Die U uit al het aards gedruis. Doet naderen en Uw heilstem horen. Ja wonen in Uw huis.”*

Een betere plaats weet ik niet. Dan wonen in het huisgezin van God. En wonend in dat huis ben ik dichtbij de Herder. En dan zie ik misschien niet altijd mooie dingen. Er gebeuren ook verdrietige dingen in dat huis. Maar dat moeilijke laat ik wel aan de Herder over, omdat ik weet vanuit Johannes 10. *“En het zal worden één Herder en één kudde.”* Ongelooflijk die kerk, zó mooi, zó rijk! Om Jezus wil een groot wonder!